

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: عمران فیروز
برگردان از: م. ن.
۲۲ فبروری ۲۰۱۶

انسان های درجه دوم

پناهندگان افغان در ایران

بار ها دولت ایران از شرایط زندگی دشوار اقلیت ها انتقاد می کند – چه فلسطینی ها در غزه و یا شیعیان در عربستان سعودی باشند. در حالی که دولت تهران به سرکوب شدید اقلیت های خود اقدام می کند. بیشتر قربانیان این سیاست پناهندگان افغان اند.

به اساس احصائیه رسمی در حدود دو میلیون افغان در ایران زندگی می کند. از آن جایی که اکثریت اینها پناهندگان اند، امکان دارد که تعداد آنها بالاتر از این باشد. زندگی روزمره این انسان ها اصلاً آسان نیست. علت این واقعیت- تبعیض سیستماتیک- آزار، اذیت و تبعیض علیه پناهندگان افغان توسط دولت ایران است.

از آنجا که افغانستان از ده ها سال به این طرف گرفتار جنگ و هرج و مرج است، به مرور چندین سال گذشته بسیاری از افغان ها به کشور همسایه پناه برده اند. اکثریت این پناهندگان را اقلیت قوم هزاره تشکیل می دهد – یکی از اقلیت های قومی شیعه های افغانستان. بسیاری هزاره ها در ابتداء تصور کردند، که ایران شیعه، آنها را به آغوش باز پذیرائی خواهد کرد. این امید به زودی نابود شد.

کار تحت ولتاژ بالا، اما با معاش بخور- نمیر: به اساس اطلاعات "دیده بان حقوق بشر" بسیاری از پناهندگان افغان که در بازار "سیاه" مشغول کار اند، به طور خاص مورد سوءاستفاده قرار می گیرند.

یکی از افرادی که این [سوءاستفاده] را به پوست و استخوان خود تجربه کرد، حسین ۲۵ ساله ست، که در حال حاضر در کشور اتریش، جایی که پناهندگی او پذیرفته شد، زندگی می کند. او نصف روز را به حیث گارسون در یک رستوران کار می کند، و از طرف شب به مکتب می رود. این جوان افغان چند سال قبل در تهران زندگی می کرد. زندگی روزمره او در آنجا طوری دیگر بود.

برای این که بتواند، به فامیل خود در افغانستان پول بفرستد، روزانه بین ۱۲ الی ۱۶ ساعت بالای ساختمان ها کار می کرد - یکجا با دیگر افغان ها. حسین می گوید: "هیچ کدام ما اسناد رسمی نداشتیم. بسیاری افغان ها در ایران "سیاه" کار می کنند، به صورت عموم در اعمار تعمیرات". پناهندگان افغان در ایران اغلباً از هر نوع تعلیم و تربیه به دور می مانند. دروازه های مکتب و دانشگاه به روی شان بسته ست. کسی که بخواهد، تحصیل کند، یا به شغل قانونی راه یابد، باید تابعیت ایران را داشته باشد. واقعیتی که برای افغان ها یک رؤیا باقی می ماند. به گفته حسین: "به دست آوردن "کارت سبز" [در امریکا] آسان تر از اجازه قانونی کار در ایران است".

استثمار و تبعیض

از همین لحاظ [نداشتن اجازه قانونی کار] اکثریت پناهدگان مجبور به کار "سیاه" می شوند. این امر به مرور زمان به یک فاکتور مهم اقتصادی برای ایران ثابت شده است. شهر های بزرگ مانند تهران، شیراز یا مشهد همه روزه توسعه می یابند. بلند منزل ها و آسمان خراش ها نمای شهر را می سازند.

بدون کار "سیاه" افغان ها، که با یک دستمزد بخور- نمیر در بازگ های فقیرانه زندگی می کنند، اکثریت این تعمیرات وجود نخواهد می داشت.

بسیاری از کارگران ساختمانی افغان افراد زیر سن قانونی اند. حسین نیز از ۱۵ سالگی به کارکردن آغاز کرد. او همواره تحت فرمان و دشنام قرار داشت، حتی از رهگذران در خیابان. "افغانی" یا "افغان سگ" ظاهراً از دشنام های معمول در ایران است. جاوید، یک افغان دیگری که سال ها در ایران زندگی کرده است، می گوید: "ما افغان ها - صرف نظر از قومیت یا مذهب ما- در نگاه اکثریت ایرانیان انسان های وحشی هستیم".

مشکل دیگر این است، افغان های نسل دوم که در ایران تولد شده اند، در معرض عین تبعیض قرار دارند. بسیاری از مرد های افغان به مرور زمان با زنان ایرانی ازدواج کرده اند. اما فرزندان شان، به خاطری که پدران شان افغان اند، به حیث اتباع ایران شناخته نمی شوند.

برای سازمان های حقوق بشر، مانند "دیده بان حقوق بشر" روزگار افغان ها در ایران چیزی جدیدی نیست. قرار چندین گزارش دقیق، دولت ایران حقوق مهاجران را پایمال می کند. همچنین آخرین گزارش های "دیده بان حقوق بشر" تأیید می کند، که از افغان ها در ایران سیستماتیک یا هدفمند سوءاستفاده می شود و حتی شکنجه می شوند.

برای دولت افغانستان مسأله ای نیست

تعداد زیاد افغان ها به بهانه های باور ناکردنی و شرایط مشکوک توسط محاکم ایران به اعدام محکوم می شوند. به تکرار از اعدام های افراد زیر سن قانونی دریغ نکرده اند.

به خاطر وضعیت فاجعه بار پناهندگان افغان در ایران، تظاهرات های متعددی در افغانستان به راه انداخته شده است. اما دولت افغانستان تا حال کوشش می کند، بار مسئولیت را از شانه خود دور کند. چندین مرتبه حامد کرزی به تهران سفر کرد. با همتایان خود - چه احمدی نژاد یا روحانی - اغلباً خیلی با هم تفاهم داشتند، باهم چای می نوشیدند، لبخند می زدند و ساعت ها باهم دیگر صحبت می کردند. شرایط زندگی پناهندگان افغان در ایران اصلاً موضوع این مذاکرات نبود.

عوض کرزی یک گروه دیگر عمل ابتکار را به دست گرفت، تا در تهران به این موضوع حساس رسیدگی کند. از چندی به این طرف آیت الله ها با طالبان تماس ها را برقرار کرده اند. قرار گفته خبرنگار و تحلیلگر سیاسی افغان به نام "وحید مزده" این افراطگرایان در تهران نیز یک دفتر دارند. "طالبان در قبال پناهندگان افغان در ایران احساس مسئولیت می کنند و موضوع پناهندگان را خیلی واضح مطرح کرده اند".

گوشت دم توپ در جنگ داخلی سوریه

اخیراً برملا شد، که دولت ایران پناهندگان افغان را به سوریه می فرستد، تا در آن جا در جبهات "بشار اسد" علیه شورشیان بجنگند. قرار گزارش ها، تهران به آن عده از افغان هائی که به سوریه اعزام می شوند، وعده اجازه اقامت، تابعیت ایران یا مانند آن را می دهد. به علاوه به اطفال شان اجازه ورود به مکتب یا دانشگاه وعده داده می شود.

از این که اکثریت این جوانان بدون هیچ گونه تجربه مبارزه مسلحانه به سوریه اعزام می شوند، بازگشت بسیاری آنها غیر ممکن است. به این ترتیب بهره برداری و سوءاستفاده دائمی از پناهندگان افغان به اوج غم انگیزی رسیده است.

منبع:

© Qantara.de 2014

Redaktion: Arian Fariborz/Qantara.de